

informátor

Rok osobního rozvoje a podpory

INOVACE

Vstříc novým výzvám

Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

1/2026

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	DUCHOVNÍ SLUŽBA
7	HLAVNÍ TÉMA – INOVACE
11	PERSONALISTIKA
12	PŘÍBĚHY
13	JAK VAŠE DARY POMÁHAJÍ
14	PRAKTICKÉ TIPY

EDITORIAL

Vážení čtenáři, milí přátelé, dovoluji vám, abych vás co nejrůzněji pozdravila u prvního letošního vydání Informátoru. Venku se pomalu začínají objevovat první známky jara – příroda se probouzí, dny se prodlužují a my s nadějí vyhlížíme hřejivé sluneční paprsky. Toto období je pro mě vždy symbolem nového života, energie a naděje.

Právě opora, spolupráce, vnitřní růst a vzájemná pomoc jsou ústředním motivem, který nás bude provázet celým letošním rokem. Rok 2026 jsme ve Slezské diakonii vyhlásili Rokem osobního rozvoje a podpory.

Věřím, že proto, aby naše služba druhým mohla být kvalitní a dlouhodobě udržitelná, musíme pečovat i o sebe navzájem. Osobní rozvoj není jen o dalším vzdělávání, ale především o vnitřní síle a odvaze růst i v náročných situacích. Podpora je pak tím pevným lanem, které nás drží, když se nám může zdát, že je toho na nás moc a ztrácíme půdu pod nohama.

Během svých novoročních návštěv v našich střediscích jsem měla možnost osobně se vidět s mnohými z vás – s našimi klienty i kolegy. Tato setkání mi znovu potvrdila, jak nepostradatelná je vzájemná lidská opora a blízkost. Viděla jsem, jak důležité je tvořit bezpečné a důstojné prostředí, ve kterém se člověk může cítit přijatý a mít prostor pro svou jedinečnost, pro svůj vlastní rozvoj a růst.

V tomto úsilí nás letos provází a povzbuzuje nádherný biblický verš: „Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí.“ (Zjevení Janovo 21, 3-4)

Tato slova nám připomínají, že v žádném trápení ani úsilí nejsme sami. Máme slib Boží přítomnosti, která přináší útěchu a dává naší práci i životům hluboký smysl.

Chtěla bych vám všem, milí čtenáři, popřát, aby pro vás byl tento rok příležitostí k objevování vašich vlastních darů. Kéž ve svém okolí nacházíte dostatek podpory a kéž i vy sami jste oporou pro své blízké. Přejí vám požehnané a radostné jarní dny.

S úctou a poděkováním za vaši přízeň

Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie

STŘEDNĚDOBÝ SEMINÁŘ MEZINÁRODNÍCH DOBROVOLNÍKŮ

Lenka Pivoňková

Náš tým mezinárodních dobrovolníků programu InterVIA se spolu s koordinátory zúčastnil střednědobého semináře, který nabídl prostor k zastavení, sdílení zkušeností a ujasnění dalšího směřování dobrovolnické služby. Program byl zaměřen na rozvoj komunikačních dovedností, týmovou spolupráci, kreativitu i zdokonalování češtiny. Nechyběla ani zážitková část a společně strávený čas v přírodě.

Celý článek o semináři i více informací o dobrovolnictví v ČR najdete na www.intervia.cz.

CO SE UDALO

CHCEME LÉPE ROZUMĚT DĚTEM I RODIČŮM

Martina Vilimová

V naší sociálně aktivizační službě pro rodiny s dětmi (SOCIÁLNÍ ASISTENCE Ostrava, Bohumín) se stále věnujeme zkvalitňování naší práce. V silné regionální konkurenci sázíme na hlubší vzdělávání našeho týmu. Prvním krokem je účast našeho pracovníka v komplexním výcviku Edukativní rodičovská terapie pod záštitou instituce Mansio Brno.

Proč jsme zvolili právě tento směr? Tento výcvik nám umožňuje jít v pomoci rodinám mnohem více do hloubky. Díky němu se náš tým rozvíjí v těchto klíčových oblastech:

- **Pochopení příčin, nejen následků:** Učíme se mapovat zkušenosti rodičů z jejich vlastního dětství. Pomáháme jim pochopit, jak jejich minulost ovlivňuje dnešní výchovné postoje, a citlivě je vedeme k trvalé změně tam, kde staré vzorce nefungují.
- **Změna „zlobení“ v porozumění:** Dokážeme rodičům zprostředkovat skutečné motivy problémového chování dětí. Místo křiku a trestů tak rodiče získávají nástroje, jak dětem nabídnout vhodnější alternativu a jak v rodině budovat pocit sounáležitosti.
- **Zkompetentnění rodiče:** Naším cílem není rodiče poučovat, ale podpořit je v jejich roli. Používáme techniky individuální psychologie, které rodiče vedou k samostatnosti, zažívání úspěchů a k výchově založené na vzájemném respektu.
- **Strategické provázení krizí:** Výcvik nám dává metodiku, jak rodinu bezpečně provést celým procesem změny – od prvního náhledu na problém až po upevnění nových, zdravějších návyků.

Věříme, že díky těmto odborným dovednostem dokážeme ještě efektivněji naplňovat naše poslání: spokojená, soběstačná rodina a děti, které vyrůstají v bezpečném a respektujícím prostředí.

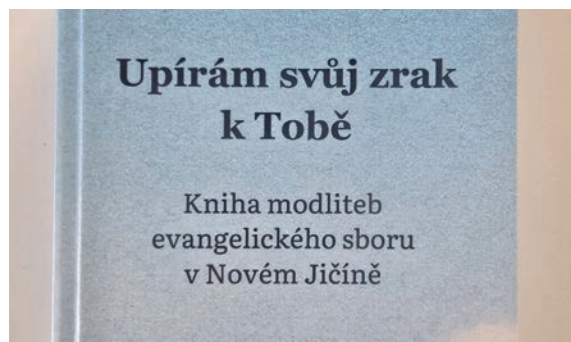

UPÍRÁM SVŮJ ZRAK K TOBĚ

Marie Pístecká

Evangelický sbor v Novém Jičíně vydal knihu modliteb *Upírám svůj zrak k Tobě*. Modlitby psali členové sboru, jeho přátelé i pracovníci a klienti Slezské diakonie z Novojičínské oblasti. Kniha ukazuje, že modlitba může být tichá i naléhavá, stručná i poetická, vyjádřená slovy nebo jen pohledem k Bohu. Spojuje lidi s Bohem i mezi sebou navzájem. Jsme vděční, že i skrze psaní modliteb v našich službách jsme mohli sdílet víru, naději a vzájemnou podporu.

„Volal jsem k Hospodinu a on mi odpověděl, vysvobodil mě z veškerého strachu.“ (Ž 34,5)

KAMPAŇ DARUJ OBRAZ OBOHATILA PROSTORY SAREPTY

Kristýna Žlebková

Myšlenka kampaně *Daruj obraz* vznikla z potřeby zútlunít nově zrekonstruované prostředí domova pro seniory SAREPTA Komorní Lhotka a přinést jeho klientům radost. Oslovili jsme širokou veřejnost, umělce a podporovatele služby a nabídli jim možnost darovat či zakoupit obrazy, které by nejen zútlunily prostory domova Slezské diakonie, ale přinášely i radost uživatelům a pracovníkům.

Díky zapojení dárců a podporovatelů se podařilo umístit na 50 nádherných obrazů do společných prostor i jednotlivých pokojů domova a vytvořit tak zákoutí, která přinášejí potěšení, klid a pocit domova. Každý z darovaných obrazů je jedinečný a společně vytvářejí pestrou galerii, jež dává místu osobitý charakter a povzbuzení. Obrazy se staly součástí prostředí – přinášejí podněty k rozhovorům, uklidnění i povzbuzení a dokazují, že i drobný čin může mít velký dopad.

„Velmi si vážíme všech, kteří se do kampaně zapojili. Darovaná díla významně přispěla k vytvoření místa, které je pro klienty i pracovníky přívětivější a podporující,“ říká Halina Pienetková, vedoucí domova. Zároveň dodává: „Díky společnému úsilí se podařilo vytvořit prostor, který je lidský, inspirativní a podnětný.“

Velké poděkování patří všem, kteří se do kampaně zapojili. Děkujeme dárcům za jejich štědrost, umělcům za ochotu sdílet svou tvorbu a všem příznivcům za spolupráci.

Díky společnému úsilí se podařilo vytvořit prostor, který je lidský, inspirativní a podnětný.

ROK OSOBNÍHO ROZVOJE A PODPORY

Lucie Ližičková

Rok osobního rozvoje a podpory se zaměřuje na dlouhodobou péči o růst všech pracovníků Slezské diakonie. Po celý rok připravujeme pestrou škálu vzdělávacích a rozvojových aktivit, které podporují odborné i osobní kompetence, spolupráci a wellbeing. Mezi plánovanými akcemi nechybí sebezkušenostní kurz zaměřený na důstojnost a práva člověka ani rozvojové aktivity v oblasti kvality sociálních služeb.

Naším cílem je vytvářet inspirativní prostředí, kde má každý prostor učit se, rozvíjet svůj potenciál a posilovat kompetence potřebné pro současné i budoucí výzvy.

ČEMU SE VĚNUJEME V NOVÉ MOZAICE? 36. DÍL NAHLÍŽÍ DO SLUŽBY SOCIÁLNÍ REHABILITACE

Renáta Větrovcová

Naši moderátoři Milan a Pavel vás zavedou do střediska RÚT Havířov, kde sdílíme sílu osobního příběhu a peer konzultantů, ale nejdříve spolu navštívíme Komunitní centrum pro duševní zdraví v Třinci, kde sídlí služba RÚT Třinec, a představíme vám, jak formou arteterapie nacházíme společnou cestu při zkušenostech klientů s duševním onemocněním.

Velmi děkujeme klientům za odvahu sdílet svou zkušenost a podpořit tak ostatní na jejich cestě.

Poděkování míří i do našich služeb za možnost také touto cestou přiblížit služby, které podporují lidi se zkušeností s duševním onemocněním ve využití svých schopností a silných stránek vedoucích k samostatnosti.

Ve spolupráci se střediskem RÚT Nový Jičín jsme pro vás také natočili podcast na téma Cesta k zotavení, který je k poslechu na Spotify.

Celý díl na našem Youtube kanálu

SETKÁVÁNÍ V EDENU: VÍRA, ROZHOVOR A POVZBUZENÍ

Milé čtenářky, milí čtenáři,

v následujících číslech bychom vám rádi postupně představili naše služby v jednotlivých střediscích. Jedním z nich je také denní stacionář EDEN Český Těšín.

V současné době službu navštěvují dvakrát měsíčně, obvykle v čase před obědem. Setkáváme se v denní místnosti v přízemí a společně si povídáme nad biblickými příběhy, různými tématy nebo konkrétními postavami z Bible. Součástí těchto setkání je ale také zpěv písní a chvíle společného ztišení.

V roce 2026 se s klienty zamýšlíme především nad tématy, která jsou osobnější a která nám připomínají Boží podporu v našem životě. Jedním z takových příběhů je i vyprávění o apoštolu Petrovi a Kornéliovi. Petr byl Žid a učedník Pána Ježíše. Po Ježíšově nanebevstoupení prožíval období důležitých změn, které ovlivnily celé jeho další směřování. Bůh mu totiž ukázal, že se nemá věnovat pouze Židům, ale že má jít i mezi ostatní národy – což tehdy nebylo vůbec samozřejmé.

Pokud vás zajímá celý tento příběh, najdete ho v Bibli, v knize Skutků, v 10. kapitole. Dovolím si z něj ale citovat alespoň dva verše, které říká právě Petr:

„Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé.“

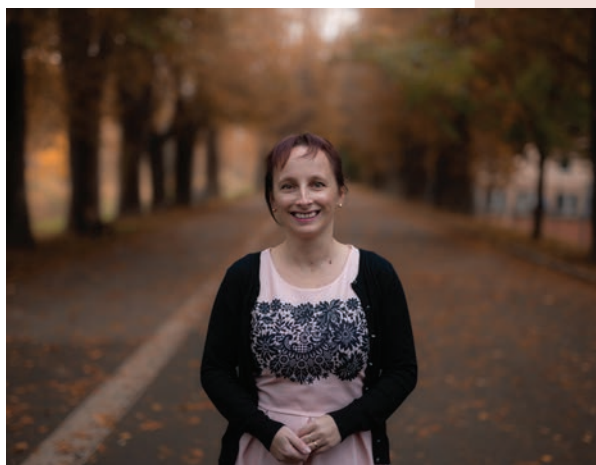
Tato slova nemluví jen o Petrovu novém poznání, ale jsou důležitá i pro nás dnes. Hospodin se totiž nedívá na to, z jaké rodiny, města či země pocházíme. Dívá se na naše srdce – a na to, zda v něj vkládáme svou důvěru.

Natalie Klusová

INOVUJEME, TEDY ŽIJEME...

Slezská diakonie završila loni 35. rok svého působení v sociální oblasti. Můžeme stavět na mnohých zkušenostech, naučili jsme se dělat kvalitně své služby, stojíme na hodnotách a identitě křesťanské organizace, podporujeme své zaměstnance i klienty v tom, aby se jim dařilo, získáváme finance na naši činnost, spolupracujeme v mnoha oblastech a úrovních a překonáváme mnohé překážky i výzvy. To všechno patří neodmyslitelně k naší práci. V Roce osobního rozvoje a podpory si však i uvědomujeme, jak je důležité nezůstávat v zajetých kolejích, kde je nám příjemně, kde to známe. Vidím jako nesmírně vzácné, když můžeme vstupovat do nových nápadů, vizí i aktivit, které posouvají naši práci, naše poslání i kvalitu života lidí kolem nás. Vyžaduje to určitou míru odvahy, ochoty riskovat, ale také úsilí vystoupit z dobře známých vod a pustit se na novou (někdy ne zcela prošlapanou) cestu. Není to snadné, ale je to krásné.

Ve Slezské diakonii se věnujeme inovacím již řadu let, a to v různorodých tématech. Vytvořili jsme za tímto účelem pracovní skupinu pro inovace, která shromažďuje a rozvíjí zajímavé myšlenky, dobrou praxi ze zahraničí i potřeby rozvoje některých aktivit v souvislosti s měnícími se podmínkami ve společnosti a v životech lidí. Je to dobrodružná cesta, ale stojí za to a pro učící se organizaci je to cesta nezbytná.

Inovace přinášejí do naší organizace svěží vítr, změnu i nové výzvy. Za posledních 10 let jsme vstoupili do několika inovativních projektů a aktivit. Mohu zmínit např. projekt Housing First (Bydlení především) pro osoby ohrožené ztrátou bydlení, moc hezký je rozvoj projektu Homesharing, který nabízí dobrovolnickou sdílenou péči v rodinách s dítětem se zdravotním znevýhodněním. Zapojili jsme se do komunitních aktivit pro pečující osoby v Pobeskydí a na Jablunkovsku. Třetím rokem realizujeme projekt Společnost přátelská demenci v Moravskoslezském kraji, který vnáší nový pohled na život lidí s demencí a jejich rodin. Ale jsou to i drobnější aktivity, kterými upravujeme prostředí našich služeb, řešíme užití technologií, měníme či rozvíjíme odborné metody práce nebo vzděláváme naše pracovníky. Je to již 8 let, kdy jsme např. transformovali denní stacionáře pro děti na více individualizované služby cílené na nácvik dovedností pro běžný život v rodině i mimo ni s využitím např. terapeutického přístupu Open Therapy of Autism, a v současné době se posouváme dále k terapeutické práci s batolaty.

Vidím jako nesmírně vzácné, když můžeme vstupovat do nových nápadů, vizí i aktivit, které posouvají naši práci, naše poslání i kvalitu života lidí kolem nás.

Inovace ale také vyžadují několik dovedností:

- Otevřenost a kreativitu při řešení i problematických situací na cestě k inovaci.
- Schopnost učit se z dobré praxe a přetvářet ji do konkrétních podmínek.
- Schopnost spolupracovat.
- Snahu o hledání dobrých řešení, která budou zároveň udržitelná.
- Schopnost kritického myšlení a sebereflexe.
- Osobní angažovanost zapojených aktérů.

Jak vnímá inovace a svou cestu v rámci inovačních projektů naše kolegyně paní Zuzana Hartmannová se dočtete na následujících stránkách a věřím, že to pro vás bude inspirací a povzbuzením.

Romana Bělová

ROZHOVOR SE ZUZANOU HARTMANNOVOU

Jak dlouho pracuješ ve Slezské diakonii a vzpomeneš si na první inovativní aktivitu, do které jsi byla zapojena?

S pauzami na rodičovskou dovolenou je to dvouciferné číslo – 11 krásných let. První inovativní aktivitou pro mě osobně bylo rozšiřování celého programu mezinárodního dobrovolnictví (dnes program InterVIA), jak hostování dobrovolníků z jiných zemí, tak také vysílání dobrovolníků na dlouhodobé projekty v rámci Evropy. Poté následovalo velké „wow“, a to vysílání českých a slovenských dobrovolníků na dlouhodobou dobrovolnou službu do partnerské organizace v Tanzanii (program INVYT). Doted to vnímám jako mou největší profesní inovaci a jsem velmi ráda, že jsme se tehdy do toho nebáli jít. Samozřejmě za tím byla mnohaletá práce, odhodlání a motivace. Hlavní inovací zde bylo umístění projektu v zemi třetího světa.

Jaký je Tvůj vztah nebo postoj k inovacím a obecně ke změnám? Myslíš, že jsou potřeba v sociální oblasti?

Dnes je můj vztah k inovacím velmi pozitivní, ale musela jsem si k nim najít cestu. Samozřejmě když děláme něco, v čem jsme si jistí, dobří, věříme si, víme jak na to, je to pro nás jednoduché. Naopak když máme zadání věnovat se něčemu novému, co nám není blízké, nejsme si jisti v daném tématu, znejistíme... A zde pro mě nastává ten nejdůležitější moment, a to nebát se. Odvaha jít do něčeho nového, neznámého je dle mého názoru základním stavebním kamenem všech skvělých inovací a změn.

Inovaci vnímám jako prostředek k tomu zkusit něco nového, zkusit věci dělat jinak, ale vždy na základě potřeby.

Bezesporu jsou inovace v sociální oblasti potřebné. Musíme reagovat na měnící se společnost a její potřeby. Inovace by nám měly přinést zásadní zlepšení kvality života lidí i fungování sociálních služeb. I v rámci běžných procesů se snažíme dosáhnout prostřednictvím změn svých cílů snadněji a efektivněji, ale inovace nám dokonce mohou otevřít cestu ke zcela novým cílům.

Co Tě motivuje k tomu pustit se do nových věcí?

Ráda vystupuji ze své komfortní zóny a zkouším „co vydržím“. Pokud mám vedle sebe někoho, kdo se mnou kráčí v rámci dané cesty inovace, baví mě pozorovat profesní a osobní rozvoj konkrétního jedince. Nové věci a příležitosti ke změně a k inovaci беру jako příležitost pro profesní i osobní rozvoj. Pokud přijde změna v pravý čas, jsem přesvědčena o tom, že nám otevře jiné možnosti a příležitosti, třeba i v tom, jak na věci a situace nahlížíme. Když se řekne inovace nebo změna či něco nového, vybaví se mi pojmy jako „je to cool“, „je to trendy“, „je to in“, „jdeme s dobou“, „nezahálíme“. Je to pro mě příležitost naučit se něco nového, někdy jít do neznáma.

Aktuálně vedeš projekt Stezka – Aktivizační centrum pro rodiny v závislostech. Můžeš nám ho představit? Co je jeho hlavním cílem?

Stezka je projekt finančně podpořený v rámci OPZ+. Je rozšířením služby Sociální asistence Frýdek-Místek, Frýdlant nad Ostravicí, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. V týmu se držíme hesla: „Jsme tak trochu jiná SASka“. Stezka je adiktologická SASka. Stezka je sama o sobě velkou inovací. Pracujeme s rodinami, které se dlouhodobě nacházejí v nepříznivé sociální situaci a ve kterých je minimálně jeden závislý člen. Cílem je pracovat s rodinou jako celkem, rodinu „uzdravit“ a podpořit ji v jejím začlenění se do společnosti. Důraz je kladen na příčinu nepříznivé sociální situace rodiny spojené se závislostí, nikoli pouze cílením na důsledky tohoto problému. Cílem je také snížení negativních dopadů závislostního chování na rodinu, jejich zmírnění nebo úplné odstranění.

Jaký inovativní přístup se v tomto projektu uplatňuje?

Inovativní je podstata projektu, kdy se primárně zaměřujeme na závislostní problematiku včetně rizikového chování. Nezbytnou součástí je pochopení vlivu závislosti na celou rodinu. K rodině přistupujeme komplexně a vnímáme ji jako systém. V rámci inovace nabízíme nově terapeutickou a adiktologickou podporu přímo v přirozeném prostředí klientů. Terapie se tak stávají velmi nízkoprahové. Další významnou inovací je skutečnost, že tým projektu Stezka je multidisciplinární a uplatňujeme systém case managementu. Vedle tří sociálních pracovníků máme dvě psychoterapeutky, adiktoložku, koordinátorku a case managera. Důraz klademe nejen na spolupráci v rámci case managementu, ale spolupracujeme s jinými organizacemi a institucemi, například s kontaktními centry (testování klientů), terapeutickými komunitami, psychiatrickými nemocnicemi a OSPODy.

Nezbytnou součástí je pochopení vlivu závislosti na celou rodinu. K rodině přistupujeme komplexně a vnímáme ji jako systém. V rámci inovace nabízíme nově terapeutickou a adiktologickou podporu přímo v přirozeném prostředí klientů.

Jaký význam vidíš v rámci inovativních přístupů ve spolupráci a učení se od druhých?

Sdílení mezi kolegy, spolupracovníky, experty v oboru, zástupci jiných organizací, zástupci měst, kraje a zahraničními partnery je vždy důležité a obohacující. Je to prostor pro sdílení zkušeností, znalostí, způsobů řešení problémů a dosahování společných cílů. Osobně mám zkušenost jak se studiem, tak dobrovolnictvím v zahraničí. Proto v mém životě hraje důležitou roli interkulturní učení, protože prvek jiné, odlišné kultury a jiných odlišných přístupů mně často pomáhá řešit situace způsobem „thinking out of the box“. Velký význam přikládám také neformálnímu učení. Mé učení nebo také můžeme říci poznávání se bylo vždy vedle někoho, vedle kamaráda, peera, spolužáka, kolegy či nadřízeného. Tito naši partáci nás v mnohém mohou inspirovat a umožnit nám využití nových, inovativních přístupů.

Kam chceš s tímto projektem směřovat? Respektive co je potřeba k tomu, aby se inovace udržela a včlenila do běžného života?

Chceme být nadále dostupnou nízkoprahovou službou v adiktologické oblasti, která je zaměřená na práci s rodinným systémem jako celkem. V rámci projektu Stezka již dosahujeme zajímavých výsledků, proto bych chtěla, pokud se tyto naše inovativní přístupy osvědčí i dále, aby byly použité také v jiných oblastech, jak geograficky, tak v jiných oblastech sociální práce. Aktuálně již o podobnou službu s využitím námi aplikovaných inovativních přístupů projevilo zájem další město. Věřím, že toto je důkazem správného směřování služby a reálných dopadů těchto inovací.

Máme rok osobního rozvoje a podpory. Jaký bys chtěla, aby tento rok byl pro Tebe (případně i pro Tvůj tým) z hlediska osobního rozvoje?

Chci oba mé týmy podpořit k vědomému osobnímu rozvoji. Každý si již vybral a nastavil konkrétní téma a oblast, na kterou se během roku zaměří. Ke konci roku si jejich samostatně řízené učení vyhodnotíme. Ano a jsme opět u projektového řízení – nastavíme si cíl, metody a výsledky si vyhodnotíme. A jaký chci, aby byl tento rok osobního rozvoje pro mě? Každý rok si sama pro sebe stanovuji téma, kterému se chci věnovat, a letos se chci více ponořit do příběhů a osudů našich klientů a více tak ukotvovat poslání naší služby. V osobním životě věřím, že stále budu schopná vybalancovat rodinný život se životem pracovním. A jak doma pro rodinu, tak v práci pro mé skvělé kolegy budu podporou.

Rozhovor se Zuzanou Hartmannovou vedla Romana Bělová

PROJEKT „MALÍ VĚŘÍ VELKÉMU“ ZÍSKAL PRESTIŽNÍ OCENĚNÍ SCHOOL FRIENDLY

Slezská diakonie si odnesla významné uznání v soutěži School Friendly, kde zvítězila v kategorii zaměstnavatelů nad 500 zaměstnanců. Ocenění jsme získali za náš inovativní projekt „Malí věří Velkému“, který propojuje svět sociálních služeb s nejmladší generací a buduje mosty mezi školami a praxí.

O čem projekt je?

Projekt je koncipován jako interaktivní vzdělávací program určený dětem ve věku od 3 do 7 let. Prostřednictvím her, příběhů a kreativních workshopů dětem představujeme problematiku sociálních služeb a profesi sociálního pracovníka. Cílem není jen předat „nějaké“ informace, ale především rozvíjet u dětí:

- Sociální citění a empatii vůči lidem s různým handicapem.
- Solidaritu a respekt k rozmanitosti již od útlého věku.
- Povědomí o významu pomoci a hodnotě sociální práce pro celou společnost.

Cesta od nápadu k realizaci

Vše začalo v roce 2022 důkladnou analýzou, která ukázala, že povědomí dětí o sociální oblasti je velmi nízké. Pro pilotní spolupráci jsme oslovili Jubilejní Masarykovu základní školu v Třinci.

Příprava s odborníky: Ve spolupráci s psychology jsme vytvořili speciální příběhy z prostředí sociálních služeb, které jsou věkově přiměřené a pro děti emočně bezpečné.

Pravidelnost v praxi: Od roku 2023 se program stal pevnou součástí vyučování v prvních třídách. Jednou měsíčně děti zažívají bloky plné her, ukázek (např. canisterapie) a praktických zkoušek úkonů spojených s péčí.

Rozšiřování: Úspěch projektu nám umožnil zahájit spolupráci i s Mateřskou školou Hrabinská v Českém Těšíně.

Proč je to důležité?

Projekt přináší výsledky v několika rovinách:

1. Děti: Získávají přirozený a pozitivní vztah k inkluzi a pomoci slabším.
2. Profese: Zvyšuje se status sociálního pracovníka v očích veřejnosti i rodičů.
3. Společnost: Vychováváme budoucí generaci, která bude vnímat solidaritu jako přirozenou součást života.

„Tento projekt je důležitý, protože má potenciál pozitivně ovlivnit budoucnost společnosti v rámci sociálních služeb a zároveň zkvalitnit a zpestřit výukové bloky v našich školách.“

Co nás čeká dál?

V roce 2026 běží již 5. ročník pravidelné spolupráce. Naším cílem je, aby se tento udržitelný model stal inspirací pro další vzdělávací instituce a aby se téma sociálních služeb stalo běžnou součástí předškolního a základního vzdělávání.

Lenka Waszutová

V HOMESHARINGU NIKDO NENÍ SÁM

Vesna, osmiletá holčička z Jihomoravského kraje s intelektovým znevýhodněním, má díky projektu homesharing možnost pravidelně trávit čas mimo svou rodinu, objevovat svět a vytvářet si nové zážitky. Miluje jízdu všemi dopravními prostředky, pobyt na hřišti a čtení obrázkových knížek. Když je nadšená, směje se a tleská.

Sdílená péče je pro rodinu Vesny velkou pomocí: „Paní Martina si Vesinku vezme třeba na půl dne, což nám dává prostor pro sebe. V každodenním kolotoči péče je to neocenitelné,“ říká maminka Jana. Pro hostitelku Martinu je zapojení do projektu velmi naplňující: „Jsem hrozně pyšná, že jsem součástí homesharingu. Je to úžasná služba, která přináší radost nám všem.“

Simona Dvořáková

KDYŽ POMOC ZAČÍNÁ OBYČEJNÝM HRNCEM POLÉVKY

Do střediska BETHEL Frýdek-Místek nedávno přijela paní až z Příboru s velkým hrncem domácí frankfurtské polévky. „Doma zbyly párky, tak jsem přidala koření, uvařila polévku... a napadlo mě, že to dovezu k vám,“ řekla jednoduše. Pro ni maličkost. Pro klienty denního centra a azylového domu teplé jídlo a pocit, že na ně někdo myslí.

Takových projevů podpory si velmi vážíme. Lidé do azylového domu občas nosí polévky, koláče, cukroví i hlavní jídla. Pro naše klienty někdy obyčejná krabička jídla znamená mnohem víc, než se může zdát.

Druhým krásným příkladem pomoci a podpory lidí bez domova byla podzimní výzva „Máte doma ponožky navíc? U nás ještě poslouží...“. Suchý pár ponožek je totiž pro lidi bez domova často zásadní, zejména v chladném období.

Na tuto výzvu neuvěřitelně zareagovala 11. ZŠ ve Frýdku-Místku, která zorganizovala sbírku mezi žáky a jejich rodinami.

Výsledkem celé této výzvy bylo, že se vybralo půl tuny teplého oblečení! Děkujeme všem, kterým není osud lidí bez domova lhostejný.

Radka Čapková

REKONSTRUKCE DOMOVA PRO SENIORY SAREPTA: NÁVRAT DOMŮ V NOVÉM

Rekonstrukce Domova pro seniory SAREPTA Komorní Lhotka byla významným krokem, který byl dlouhodobě zvažován s ohledem na potřeby klientů, zaměstnanců i budoucí udržitelnost služby. Cílem nebylo pouze obnovit technický stav budovy, ale především zlepšit kvalitu života seniorů, zvýšit bezpečnost prostředí a přizpůsobit domov současným standardům péče.

Hlavním impulzem byla technická zastaralost objektu a potřeba zajistit důstojné, bezpečné a komfortní zázemí. Rekonstrukce reagovala také na rostoucí nároky na kvalitu sociálních služeb, bezbariérovost a energetickou náročnost provozu. Důraz byl kladen na splnění materiálně-technických standardů, úspornější provoz a vytvoření klidného, lidského prostředí, které se co nejvíce blíží skutečnému domovu.

Financování rekonstrukce bylo možné díky široké spolupráci a solidaritě mnoha partnerů, institucí i jednotlivců. Kombinovány byly dotační prostředky, příspěvek zřizovatele, vlastní zdroje i dary podporovatelů. **Dotační podpora byla získána z Národního plánu obnovy, Ministerstva práce a sociálních věcí a Moravskoslezského kraje.** Významnou roli sehráli také firemní a soukromí dárci. Celkové náklady na rekonstrukci dosáhly přibližně 130 milionů korun.

Protože šlo o kompletní rekonstrukci celého objektu, bylo nutné na dva roky zajistit náhradní zázemí. To znamenalo najít vhodné prostory, vybavit je a bezpečně přestěhovat 60 klientů. Náhradní bydlení se podařilo zajistit v bytových domech ve městě Karvině díky vstřícnosti sociálního a bytového odboru magistrátu. Velkou výzvou bylo zachovat kontinuitu péče a pocít jistoty i v dočasném prostředí.

Současně probíhaly stavební práce za nepřerušného provozu kuchyně, což vyžadovalo pečlivé plánování a velkou míru ohleduplnosti všech zúčastněných. Rekonstrukce se dotkla také okolí domova, a proto patří poděkování sousedům i obci Komorní Lhotka za trpělivost a spolupráci.

Rekonstrukce zasáhla celý objekt. **Vzniklo 42 jednolůžkových a 9 dvoulůžkových pokojů**, všechny s vlastním sociálním zařízením. Budova prošla zateplením, modernizací rozvodů, obnovou vytápění, vznikla zelená střecha a nové technické zázemí. **Klienti dnes využívají světlejší, bezpečnější a komfortnější prostory s lepším tepelným komfortem a přehledným uspořádáním.**

Pozitivní jsou i reakce klientů, zaměstnanců a rodin. Klienti oceňují vybavení pokojů, společné kuchyňky, zaměstnanci lepší pracovní podmínky a rodiny mají radost, že jejich blízcí žijí v prostředí, které je moderní, ale zároveň útulné.

Na závěr patří velké poděkování všem pracovníkům i klientům za trpělivost a spolupráci během náročného období. Děkujeme také za Boží ochranu, která nás po celou dobu provázela.

Halina Pientoková

DVA NOVÉ VIDEOSPOTY UKAZUJÍ, ŽE I MALÉ GESTO MÁ VELKOU SÍLU

V projektu Společnost přátelská demenci v Moravskoslezském kraji, který realizuje Slezská diakonie, vznikly dva emotivní videospoty. Spojuje je jedno silné poselství:

„Empatie, respekt a laskavost nejsou nic výjimečného – ale pro člověka s demencí mohou znamenat všechno.“

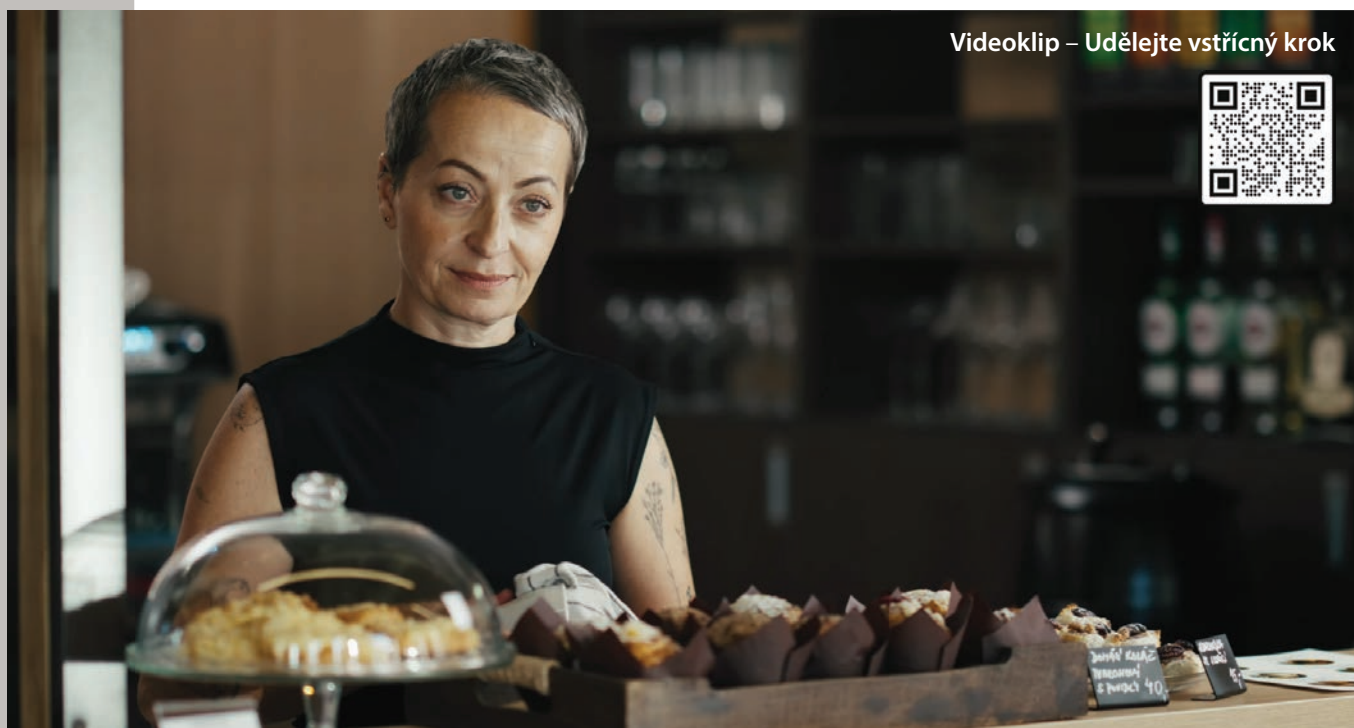
Videoklip – Nebudte na to sami

I maličkosti umí zlepšit kvalitu života

První spot cílí na pečující a dívá se na téma demence očima dcery, která se stará o maminku. Hlavní roli dcery ztvárnila krnovská rodačka a oblíbená divadelní i filmová herečka Beáta Kaňková. Do příběhu vnesla hloubku, cit a opravdovost. Spot připomíná, že diagnóza demence není konec života – i s touto nemocí lze žít důstojně, pokud má člověk kolem sebe trpělivost, pochopení a lásku svých nejbližších. Někdy stačí pár drobných změn, které mohou zlepšit kvalitu života a zároveň dodat pečujícím více klidu.

Zavřít oči, nebo otevřít srdce?

Druhý spot oslovuje veřejnost a připomíná, že lidé s demencí žijí mezi námi – v kavárně, obchodě nebo na ulici. Starší paní, kterou ztvárnila Libuška, dobrovolnice Slezské diakonie, působí nejistě a zmateně. Servírka, v jejíž roli se objevila Jolana „Yola“ Ferencová, herečka Těšínského divadla, si toho všimne a reaguje s pochopením: nabídne menu s obrázky, aby se paní mohla lépe zorientovat. Spot nenásilně apeluje na všímavost a respekt – ukazuje, že „společnost přátelská demenci“ začíná u každého z nás. Stačí se zastavit, podívat se a nabídnout pomoc.

Videoklip – Udělejte vstřícný krok

Postřehy z natáčení

Silným zážitkem se stalo už samotné natáčení – pro štáb i účinkující to nebyla jen práce, ale i osobní setkání s tématem, které se jich dotklo.

Libuška, která v obou spotech ztvárnila paní s demencí, zkušenost popsala: „Teprve při natáčení jsem si uvědomila, jaké to je, když se člověk cítí ztracený v situacích, které dříve zvládal levou zadní.“

Yoly Ferencové se téma hluboce dotýká i osobně, protože sama pečuje o maminku s demencí i o sestru s postižením. I proto se rozhodla zapojit do projektu Slezské diakonie. „Lidé s demencí tady byli, jsou a budou. Potřebujeme, aby o nich společnost mluvila a aby se učila být tolerantnější,“ říká. Podle ní by si lidé měli dávat pozor na rychlé soudy: „To, co působí zvláště nebo nepochopitelně, může mít zcela jinou příčinu. Stačí trochu úcty a laskavosti – tihle lidé pořád potřebují cítit, že jsou důležití.“

A **Beáta Kaňoková** vnímá účast na projektu jako příležitost k osvětě. Podle ní je důležité, aby se lidé o demenci víc zajímali a učili se s těmito lidmi komunikovat: „Byla to zkušenost, která má smysl. Když se naučíme s lidmi s demencí komunikovat s ohledem, život bude jednodušší pro všechny.“ Beátin pohled připomíná, že respekt není jen otázkou dobré vůle, ale i základní lidské slušnosti.

O projektu

Projekt Slezské diakonie Společnost přátelská demenci v Moravskoslezském kraji, který je financován Evropskou unií, podporuje lidi s demencí i jejich rodiny, aby mohli zůstat přirozenou součástí společnosti.

Pomáhá vytvářet prostředí, kde není nutné ztrácet hlavu ani naději. Poskytuje bezplatnou podporu a provází lidi žijící s demencí i jejich blízké novou životní etapou tak, aby se jim co nejlépe žilo v jejich přirozeném prostředí.

Radim Raszka

Financováno
Evropskou unií

Číslo projektu: CZ.03.02.02/00/22_027/0001257

Více o projektu

NOVOROČNÍ BOHOSLUŽBA

SLEDUJTE NAŠE PŘÍBĚHY ONLINE

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 259/7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezskadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Milan Letošník, m.letosnik@slezskadiakonie.cz, grafická úprava: Milan Letošník, korektura: Hana Kačmárová.

Titulní foto: Zuzana Hartmannová. Vychází 4× ročně, březen, červen, září, prosinec 2026. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139.

www.slezskadiakonie.cz Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl